

วิธีการเป็นงานและวิธีรวบรวมข้อมูล

กณฑ์ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร เป็นเด็กเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในปีการศึกษา ๒๕๑๑ จากโรงเรียนชายเอกชนทั้งปวงคือ

๑. โรงเรียนเอกชนทั้งปวงเป็นโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดระยอง
๒. โรงเรียนเอกชนทั้งปวงมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ คน หรือไม่น้อยกว่า ๔ ห้อง เพื่อจะให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้เป็นตัวแทนประชากรที่คล่องตัว

จากโรงเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนโดยการสุ่มจากรายชื่อโรงเรียนชายหญิง และสหศึกษา อย่างละ ๒ โรงเรียน ได้โรงเรียนดังต่อไปนี้คือ โรงเรียนโคกนิคมวิฑูรย์ โรงเรียนโชนาธิปไตย โรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนสตรีศรีวิบูลย์ โรงเรียนสตรีศรีวิบูลย์ และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ผู้วิจัยเลือกห้องที่จะทำการศึกษาในแต่ละโรงเรียนโดยการสุ่มแบบ systematic sampling แล้วให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในห้องที่ได้รับเลือก ตอบแบบสอบถามทุกคน แล้วนำมาคัดเลือกใช้เป็นตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๑๐๐ คน ชาย ๕๐ คน หญิง ๕๐ คน โดยเลือกเฉพาะผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้คือ

๑. เป็นผู้มีอายุระหว่าง ๑๑ - ๑๖ ปี
๒. เป็นผู้ที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา
๓. บิดามารดามีชีวิตอยู่ทั้งคู่และอยู่ร่วมกัน
๔. บิดามารดาจะต้องมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย
๕. ต้องเป็นผู้ที่ตอบแบบสอบถามชุด ข. ครบทุกข้อ

ตารางที่ ๑ จำนวนร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละโรงเรียน ในจังหวัดสระบุรี

ลำดับที่	โรงเรียน	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
		น	%	น	%
๑	โรงเรียนโครมิตวิทยาลย์	๒๒	๒๒	-	-
๒	โรงเรียนโยธินบูรณะ	๑๒	๑๒	-	-
๓	โรงเรียนสตรีวิทยา	-	-	๑๗	๑๗
๔	โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย	-	-	๒๑	๒๑
๕	โรงเรียนอานนดเสนาวิทยาลัย	๑๖	๑๖	๒๓	๒๓
๖	โรงเรียนราชวิศุศาสตร์กรมมหาวิทยาลัย	๑๐	๑๐	๑๔	๑๔

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ๒ ชุด คือ

๑. แบบสอบถามชุด ก. เป็นแบบสอบถามการจิตนตามอย่างมิกามารกา ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากบางส่วนของ family Life Inventory ของ sinch* โดยได้เปลี่ยนจากแบบสอบถามเติมคำในช่องว่าง (Sentence Completion) มาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) แบบสอบถามทั้งหมดมี ๑๐ ข้อ วัดการจิตนตามอย่างมิกามารกา อย่างละ ๑๔ ข้อ มีระดับความเหมือนกัน แบบสอบถามนี้ไว้วัดระดับที่ผู้ทบทวนรู้สึกตัว (Consciousness) จำนวนการวัดเป็น ๑ ครั้ง คือ

๑.๑ การวัดความคล้ายคลึง (similarity) โดยวัดความคล้ายคลึงในคำกรูปร่าง ลักษณะ ความคิดเห็น และพฤติกรรมต่าง ๆ ระหว่างมิกามารกาและบุตร ส่วนรับ

* Robert M. Sinch, op.cit., pp. 111 - 15.

นักเขียนวัยรุ่นหญิง แบบสยงตามวัฏการถือคนตามอย่างนิกามารกในค่านิยมอย่างละ ๒ ข้อ ส่วนวัยรุ่นชายเมื่ออย่างละ ๔ ข้อ ดังนี้

	การถือคนตามอย่างนิกา	การถือคนตามอย่างมารก
วัยรุ่นชาย	๑, ๒, ๔, ๕, ๖	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๑, ๒๒
วัยรุ่นหญิง	๑, ๒, ๔, ๕, ๖, ๗	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๐, ๒๑, ๒๒

๑.๒ ค่านิยมเกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู (Reciprocal-to-nurturance)

โคแกท พฤติกรรมของนิกามารกในการเลี้ยงดู อบรม รวมทั้งการให้รางวัล เมื่อบุตรประพฤติชอบ ซึ่งแบบสยงตามในค่านิยมจะเป็นสำคัญในรูปผู้ใหญ่จะแสดงการถือคนตามอย่างนิกามารกในค่านิยมนี้ คือการให้ความรัก ความเคารพนับถือ ความอบอุ่นเป็นเหมือน และความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม สำหรับนักเขียนวัยรุ่นหญิง แบบสยงตามวัฏการถือคนตามอย่างนิกามารก มีอย่างละ ๔ ข้อ ส่วนวัยรุ่นชายเมื่ออย่างละ ๒ ข้อ

	การถือคนตามอย่างนิกา	การถือคนตามอย่างมารก
วัยรุ่นหญิง	๓, ๔, ๕, ๑๐, ๑๑	๑๔, ๒๑, ๒๔, ๒๖, ๒๘
วัยรุ่นชาย	๓, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑	๑๔, ๒๐, ๒๓, ๒๔, ๒๖, ๒๘

๑.๓ ค่านิยมเกี่ยวกับอำนาจการควบคุมดูแล (Reciprocal-to-Control)

โคแกท พฤติกรรมของนิกามารกที่จะปกป้องบุตรจากเหตุการร้ายแรงต่าง ๆ และยักยักใหญ่ทร มีพฤติกรรมที่ก่อการ รวมทั้งการทำโทษ และการให้รางวัล ซึ่งการถือคนตามอย่างนิกามารกจะแสดงในรูปสยงตาม อธิติพล การบังคับบัญชา และความเข้มแข็งในกิจกรรมต่าง ๆ ที่นิกามารกมีกับบุตร แบบสยงตามวัฏการถือคนตามอย่างนิกามารกค่านิยมนี้ มีอย่างละ ๔ ข้อ โคแกท

	การถือคนตามอย่างนิกา	การถือคนตามอย่างมารก
วัยรุ่นชาย	๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕	๒๔, ๒๗, ๒๘, ๓๐
วัยรุ่นหญิง	๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕	๒๔, ๒๗, ๒๘, ๓๐

สำหรับค่าตอบแทนในแบบสอบถามชุด ก. แต่ละข้อ จะมีค่าตอบแทน ๖ อย่าง ซึ่งผู้ตอบจะต้องเลือกค่าตอบแทนเพียงอย่างเดีว โดยเลือกข้อที่คิดว่าเหมาะสมตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แต่อาจรวมข้อที่เลือก

ค่าตอบแทน ๖ อย่างในแต่ละข้อจะเรียงกันตามลำดับดังนี้

- ก. มากที่สุด   ข. มาก   ค. ไม่น่าใจ   ง. น้อย
- จ. น้อยที่สุด   ฉ. ไม่มีเลย

สำหรับข้อ ๙ และข้อ ๑๐ วัตถุประสงค์จะเน้นรวมในค่าความคล้ายคลึง ส่วนวัตถุประสงค์จะเน้นรวมในค่าที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับสิ่งของ

การให้คะแนน

ก. มากที่สุด	ให้คะแนน	=	๕
ข. มาก	ให้คะแนน	=	๔
ค. ไม่น่าใจ	ให้คะแนน	=	๓
ง. น้อย	ให้คะแนน	=	๒
จ. น้อยที่สุด	ให้คะแนน	=	๑
ฉ. ไม่มีเลย	ให้คะแนน	=	๐

วิธีการเป็นงาน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามชุด ก. ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑๑ - ๑๒ ปี จำนวน ๑๒ คน ทำแบบสอบถาม ๒ ครั้ง เว้นระยะห่างกัน ๑ สัปดาห์ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ๒ ครั้ง (test - retest) มาหาค่าสหสัมพันธ์ของการวัดความถาวรบางประการจาก ได้ค่าสหสัมพันธ์การวัดความถาวรบางประการและการระหว่าง .๗๕๓ - .๖๘๘ แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อถือได้พอสมควร

๒. แบบสอบถามชุด ๒.

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมิตานารคาทิกกับบุตร ซึ่งผู้วิจัยได้ขอ
ความพิเคราะห์จาก Interview Questionnaire ของพิศมัย วิบุณยสวัสดิ์^๒ ในเรื่องความสัม
พันธ์ระหว่างมิตานารคาทิกกับบุตร และจากแบบสอบถาม Family Life Inventory ของ
Winch^๓

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยได้เลือกแบบสอบถามวัดความสัมพันธ์กับมิตานารคา จาก Interview Que-
stionnaire และจาก Family Life Inventory ทั้งหมด ๙ ชุด นำข้อความทั้ง ๙
มาตัดแบ่งออกเล็กน้อยให้เป็นแบบเดียวกัน แล้วนำมาให้นักเรียนวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง ๑๔-๑๖
ปี จำนวน ๑๖ คน ทำแบบสอบถาม ๒ ครั้ง เว้นระยะห่างกัน ๑ สัปดาห์ ไร Coefficient
of Contingency หากค่าความเชื่อถือได้ระหว่าง .๑๒-.๑๖

ขอความเห็นว่าเป็นการวัดความสัมพันธ์กับมิตานารคาในลักษณะกว้าง ๆ คือ ช่วยเหลือ
และช่วยเหลือใจเมื่อมีเรื่องยุ่งยากใจ ไร้ใจนอกใจ ความอับ ของคำปรึกษา เอื้อที่อยู่ที่ มีความ
คิดเห็นที่ชัดแจ้ง และบำเหน็จชมเชยเกี่ยวกับความประพฤติ และคุณน้อมใจเกี่ยวกับความประพฤติ
และสุขภาพ

สำหรับค่าความแตกต่างจะมีค่าความ ๕ อย่าง ซึ่งผู้วิจัยจะกองเลือกค่าความเพียง
อย่างเดียว โดยเลือกค่าความที่เห็นว่าถูกต้องตรงกับความเป็นจริงที่สุด

ค่าความของแต่ละข้อมีดังนี้

- ก. มิตา ข. นารคา ค. หังนิกานารคา ง. พี่เลี้ยง จ. ญาติผู้ยาก

^๒พิศมัย วิบุณยสวัสดิ์, op.cit.

^๓Robert F Winch, op.cit.

บทเวียนข้อ ๔ ของแบบสขยถาณทุกปี ซึ่งกำหนดให้มี ๔ อย่าง คือ
ก. ปิศา ข. มารคา ค. ฟีนวีนอง ง. ตาตินวีนอชูน

การให้คะแนน ใช้เกณฑ์ความถี่ของการเลือก เช่น เลือกข้อ ก. ๓ ๒๔ คน ความถี่ของ
การเลือกบิศา ๓ ๒๔

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับการแสดงอำนาจ อีก ๑ ข้อ เพื่อ
ศึกษาความถี่เห็นของวัยรุ่นเกี่ยวกับบุคคลที่มีอำนาจมากที่สุดในบ้าน คือ

ผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดในครอบครัวของท่าน

ก. บิศา ข. มารคา ค. บิศา มารคา ง. ฟีนวีนอง จ. ตาตินวีนอชูน

ทั้งนี้เพื่อจะศึกษาความแตกต่างระหว่างการเลือกตามอำนาจบิศาและมารคาในวันรุ่น
ชายและหญิงในครอบครัวที่มีลักษณะต่างกัน เช่น บิศาที่มีอำนาจมากที่สุด หรือมารคาที่มีอำนาจ
มากที่สุด ตามความถี่เห็นของนักเรียน

การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

๑. ส่งจดหมายขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่ใช้เป็นตัวแทนในการวิจัย
๒. นำแบบสขยถาณไปทดสอบนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตามวัน
และเวลาที่ทางโรงเรียนกำหนดให้
๓. นำข้อมูลที่ได้นี้มาศึกษาเลือกความถี่ในการเลือกนักเรียนทั้งถาวรแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เปรียบเทียบความแตกต่างของการเลือกตามอำนาจบิศาและมารคา ระหว่าง
นักเรียนวัยรุ่นชายและหญิง โดยใช้ χ^2 จากกลุ่มตัวอย่างชาย ๑๐๐ คน
และหญิง ๑๐๐ คน (การคำนวณใช้คะแนนข้อ ๓, ๒๐ ที่เป็นตัวแปรระหว่างกลุ่ม

รายละเอียดดังนี้)

- ๖. จากการศึกษาที่นักเรียนวัยรุ่นแสดงความเห็นเกี่ยวกับการถืออำนาจของมิกามารคาในกรรมกรวี ซึ่งแบ่งลักษณะการถืออำนาจของมิกามารคาได้เป็น ๐ แผน คือ กรรมกรวีที่มีความอำนาจมากที่สุด กรรมกรวีที่มีความอำนาจมากที่สุด และกรรมกรวีที่มีความอำนาจเท่ากัน นำคะแนนที่ได้จากการชกแบบผสมตาม การถือศกตามอย่างของนักเรียนวัยรุ่นที่มีความเห็นว่ามีอำนาจมากที่สุดในกรรมกรวีและมารคามีอำนาจมากที่สุดในกรรมกรวี มาเปรียบเทียบการถือศกตามอย่างระหว่างมิกามารคา โดยใช้ $\chi^2 - test$
- ๗. ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับมิกามารคา ระหว่างนักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิง โดยใช้การหาอัตราชวณะ (Percentage) และ $\chi^2 square$
- ๘. แบ่งนักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิง ออกเป็นกลุ่มที่ถือศกตามอย่างมิกามารคาสูง และกลุ่มที่ถือศกตามอย่างมิกามารคาต่ำ โดยใช้คะแนนจากการชกแบบผสมตามการถือศกตามอย่าง ๒๕ แผนและถาง ถ้วนนำคะแนนกลุ่ม มาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับมิกามารคา โดยใช้การหาอัตราชวณะ (Percentage) และ $\chi^2 square$

กลุ่มที่แบ่งได้มีดังนี้

วัยรุ่นชาย	วัยรุ่นหญิง
กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมิกาสสูง	กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมิกาสสูง
กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมิกากำ	กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมิกากำ
กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมารคาสูง	กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมารคาสูง
กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมารคาต่ำ	กลุ่มที่ถือศกตามอย่างมารคาต่ำ